Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

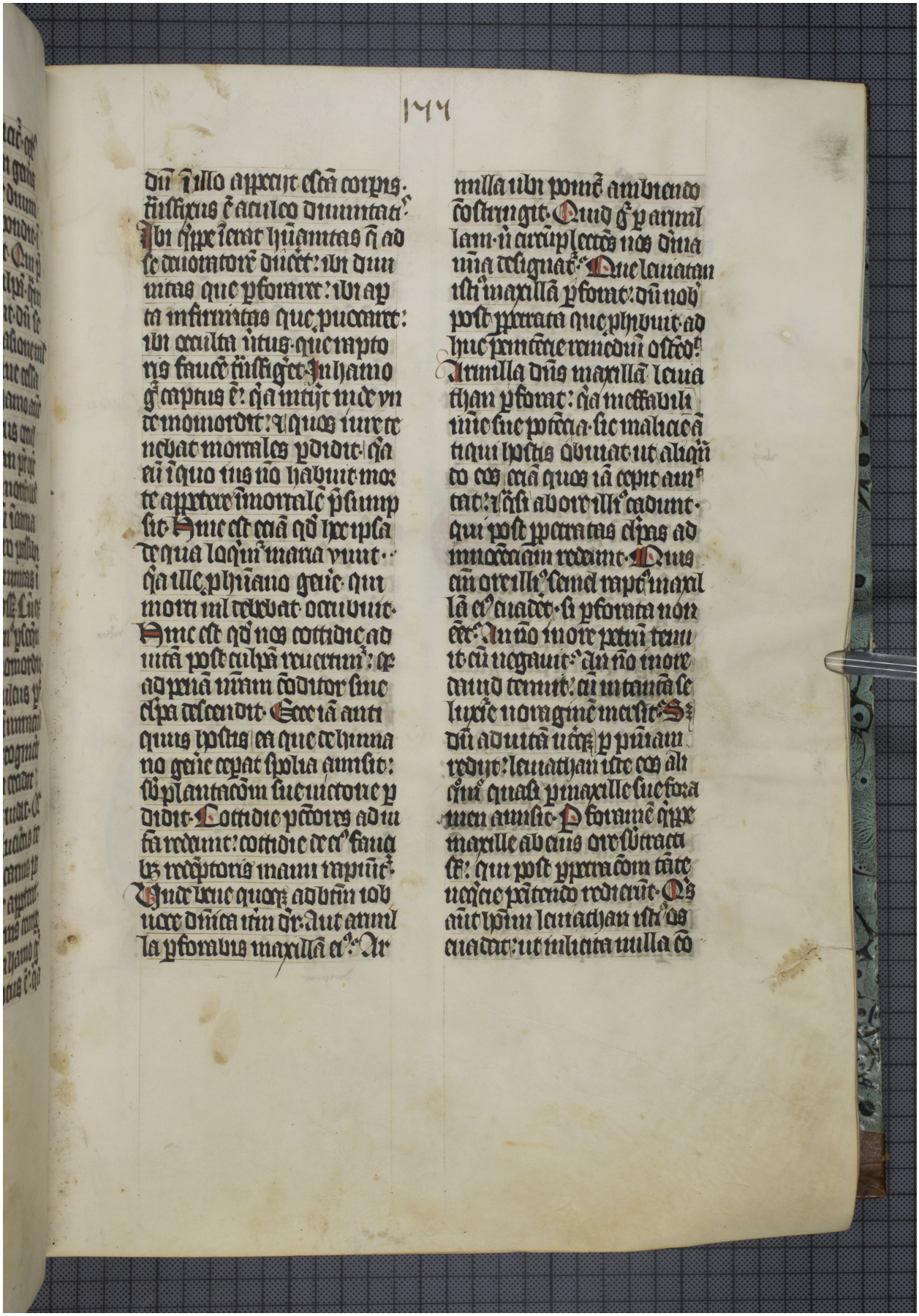

155

dñi illo apprehit eccl̃a corpus.
flagellis cædit ac uelo obuolutat.
Ibi ipse lenat hyãnitas si ad
se conuertere dignet: ibi dum
nitas que pforatur: ibi ap
ta infirmitas que pucatur:
ibi ocultat ãtus quem rapto
ris fauce fugiet. In hyano
g̃ captus est: qa intrist nec vn
de momordit: Aliquos iure te
nebat mortales pdidit. qa
ai ĩ quo ius nõ habuit mor
te apprehendit mortalẽ plumb
sit. Hinc est ecl̃a qd̃ ipse ipsa
de qua loqu̇ mata vnit.
qa ille phiãno geie qui
mori nil debebat occubuit.
Hinc est qd̃ nos cotidie ad
uita post culpã reuocatur: qe
ad pnã ñam cõditor sine
clpa descendit. Ecce iã anti
quus hostis ea que de humana
no genere cepat spolia amisit:
sb plantacõm sue uictorie p
didit. Cotidie pccores ad u
ta redeunt: cotidie de eius fauci
bz receptores manu rapiũt.
Hinc ueue quoq; ad bãn rob
uere dñica ñm dr. Aut animal
la pforabis maxillã eius. Ar
milla ubi ponẽ ambiendo
cõstringit. Quid g̃ p animal
lam ñ arcũplectõs nos dñna
ñia deliquat. Que lenatam
ilti maxillã pforat: dñi nos
post pccata que phibuit ad
huc pnitẽdo remedia ostend.
Armilla dñi maxillã lenatiam pforat: qa ineffabili
mie sue pcia sic malitiae cã
tiqui hostis obuiat ut aliqui
do eos ecl̃a quos iã cepit amit
tat: a cõsi ab ore illi cadunt.
qui post pccata clpas ad
innocẽtiam redeunt. Dnus
ãn ore illi sancti rapti maxil
lã eius aperuit. si pforata non
esset. An ñ in ore pcui tenu
it cui negauit: an ñ in ore
aurid tenuit: ai in tanta se
lucie nomine mansit. S
dñi ad uitã uocat p pniam
redit: lenatiam iste eos ali
cui quasi p maxille sue fora
men amisit. P foramẽ ergo
maxille ab eius ore subtracti
est: qui post pccata cõm cõte
nere pitendo redire cauit. Qs
ãn hostis lenatiam isti os
aperuit: ut in uita nulla cõ